

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.631/2017/10.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. március 20. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján a Bf.III.631/2017. számú ügyben meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2017. július 18. napján kihirdetett **6.B.77/2017/26.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A Gyulai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I/4/2017. tételszám alatt bevételezett és 2. sorszám alatt nyilvántartott vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszünteti és megsemmisítését elrendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakcímének irányítószáma helyesen [szám].

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által 2017. július 19. napjától 2018. március 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 12.036.- (tizenkettőezer-harminchat) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Gyulai Törvényszék mint elsőfokú bíróság ítéletével a 2016. november 2. napjától 2016. november 4. napjáig őrizetben, azóta előzetes letartóztatásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés), ezért 6 év szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést börtönben rendelte végrehajtani, továbbá megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, továbbá - egy kivételével - rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést egyezően a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.318/2017/1-II. számú átiratában észrevételezte, hogy az

elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a Be. 168. § (1) bekezdésében meghatározottak ellenére, mely szerint a gyanúsított és a tanú kihallgatásáról, illetőleg szembesítéséről jelentés nem készíthető, a nyomozati iratok 47., 49., 51. és 53. oldalán található rendőri jelentésekben rögzített nyilatkozatokat bizonyítékként vette figyelembe. Erre tekintettel a rendőri jelentésekben foglalt nyilatkozatok tartalmának kirekesztését indítványozta a bizonyítékok köréből. Ezen túlmenően indítványozta a tényállás, illetőleg a jogi indokolás több ponton történő kiegészítését. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a vádlott lakcímének irányítószáma helyesen [szám].

A büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezések részben alaposak, a főügyészi átiratban foglaltak túlnyomó részt helytállóak.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem sértett.

Nem látta megállapíthatónak az ítélet tábla a főügyészség által észrevételezett eljárási szabálysértést. A Be. 168. § (1) bekezdése kétségtelenül akként rendelkezik, hogy a gyanúsított és a tanú kihallgatásáról, illetőleg a szembesítésről jelentés nem készíthető. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletében sehol sem hivatkozott a rendőri jelentések tartalmára, a vádlott és a tanúk által előadottakat kizárólag az eljárás során keletkezett gyanúsított és tanú kihallgatási jegyzőkönyvekre, valamint a tárgyalási jegyzőkönyvekre alapította. Pusztán az, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet 4. oldalán a figyelembe vett bizonyítékok között felsorolta a rendőri jelentések tartalmát is, önmagában nem eredményez eljárási szabálysértést, ugyanis a Be. 168. § (1) bekezdése nem a rendőri jelentés egyéb tartalmának, hanem az esetlegesen abban foglalt gyanúsított, illetőleg tanú kihallgatás, valamint szembesítés bizonyítékként történő felhasználását tilalmazza.

Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adataira figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette:

A bűncselekmény elkövetésekor a sértett 167 cm magas és több mint 60 kg testtömegű, a vádlott 178 cm magas és 65 kg testtömegű volt. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert az élet- és testi épség elleni bűncselekmények megítélése során a vádlott és a sértett magasságának és testtömegének ismerete kiemelt jelentőségű.

A sértett a 2017. május 30. napján tartott tárgyaláson a vádlottnak megbocsátott. Ezen kiegészítés azért bír jelentőséggel, mert az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára a sértetti megbocsátást, ennek azonban nem adta tényállásbeli alapját.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítélet tábla a fentebb írt kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

Az elsőfokú bíróság a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján beszerzett és rendelkezésére álló bizonyítékokat maradéktalanul megvizsgálta, azokat hiánytalanul mérlegelési körébe vonta. Kellő alapossággal indokolta meg, hogy a vádlott cselekménye miért nem minősülhet erős felindulásban elkövetett emberölésként. Helytállóan mutatott rá arra, hogy az elkövetést megelőzően tanúsított sértetti magatartás kifogásolható ugyan, azonban erős felindulást kiváltó okként nem méltányolható a vádlott javára. A törvényszék azon megállapítása is helytálló volt, hogy

maga az eszköz, annak célzott irányba történő használata, a szúrás többszöri megismétlése, valamint a szúrások ereje arra engednek következtetni, hogy a vádlottat a cselekmény véghezvitele során ölési szándék vezette, tudatában volt annak, hogy cselekménye a sértett halálát is okozhatja, mely következménybe belenyugodott, ezért eshetőleges szándéka mindenképpen megállapítható. E körben az ítéletábra mellőzte az elsőfokú bíróság által felhívott eseti döntések közül a BH2007. 177 számú döntésre történő hivatkozást, ugyanis ezen jogeset az alkalmatlan eszközzel elkövetett emberölés büntette kísérletének megállapítását részletezi, jelen esetben azonban a bűncselekmény elkövetési eszköze egy 9 cm pengehosszúságú és 2 cm pengeszélességű, az élet kioltására is alkalmas kés volt, ezért az alkalmatlan kísérlet kérdése fel sem merülhet. Mindezeket túlmenően a vádlott által használt kés az adott körülmények között is alkalmas volt emberi élet kioltására, míg az említett jogesetben az elkövetés módja arra alkalmatlan volt.

A fent kifejtettekre figyelemmel a megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a vádlott javára és terhére felmerült enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul értékelte, és nem tévedett, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki. A nagy számú enyhítő körülményre figyelemmel a büntetés kiszabásakor irányadó 10 éves középmértéktől - melyet az elsőfokú bíróság elmulasztott feltüntetni - a törvényszék helyesen tért el a vádlott javára. Ugyanakkor az ítéletábra a szabadságvesztés büntetés további enyhítésére már nem látott lehetőséget, ugyanis nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a vádlott a cselekmény megvalósítása során életfontosságú testrészeket támadott.

Tévedett ugyanakkor a törvényszék a közügyektől eltiltás tartamának megállapításakor. E körben az elsőfokú bíróság nem vette kellő nyomatékkal figyelembe a vádlott büntetlen előéletét, eshetőleges szándékát, valamint a bűncselekmény kísérleti szakban maradását. Ekként a törvényszék indokolatlanul szabott ki a szabadságvesztés tartamát lényegesen meghaladó közügyektől eltiltást, így annak tartamát az ítéletábra 5 évre enyhítette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék elmulasztott rendelkezni a Gyulai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I/4/2017. tételszám alatt bevételezett, és 2. sorszám alatt nyilvántartott vérgyánús szennyeződésről, ezért annak lefoglalását az ítéletábra a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette, és azt a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisíteni rendelte.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a vádlott és a védő által a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket részben ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott lakcímének irányítószáma helyesen [szám]

A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján az ítéletábra a szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2017. július 19. napjától 2018. március 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjával 12.036.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek viselésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1)

bekezdése alapján kötelezte.

, 2018. március 20.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s. k.
előadó bíró

Dr. Benedek Tibor s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.631/2017/10. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 6.B.77/2017/26. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. március 20.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke